

Τὸ προσκύνημα τῶν Μάγων.
(Πίναξ τοῦ Μπρόν-Τζόν).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

ΤΡΕΙΣ ΜΑΓΟΙ ΜΕ ΤΑ ΔΩΡΑ...

Μελχιόρ, Γασπαρ, Βαλτάσαρ. Τὸ σπέρμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ θάνατος τῶν μάγων. Τὸ θαῦμα τῆς ταφῆς τοῦ Γασπαρ. Πῶς προευνάζουν τοὺς μάγους οἱ ζωγράφοι, βασιλεῖς, μαῦροι, κλημισταί, βέρβεροι.

Πόσο συμπληρωτικοί μᾶς εἶνε, ἀλήθεια, οἱ τρεῖς αὐτοὶ μάγοι οἱ ὁποῖοι, ὀδηγούμενοι ἀπὸ «ἀστὴρον λαίμαρον», ἐξέκλιναν ἀπὸ χῶρος μαζοννῆς γιὰ νὰ πάνε νὰ προσκυνήσουν ἓνα παιδάκι στὴ φάτνη τῆς Βηθλεὲμ, νὰ τοῦ προσφέρουν τὴ λατρεία καὶ τὰ δῶρα τοὺς !..

Μά, ποιοὶ εἶταν ἀλήθεια αὐτοὶ οἱ μάγοι ; Ἐνα σπορὸ θρόλοι καὶ παραδόσεις ἔχουν σχηματισθεῖ γύρω ἀπ' τὸ αὐτοῦ τους. Μὲ τὴν πάροδο δὲ τοῦ καιροῦ, ἡ παραδόσεις ἐτροποποιοῦντο, χωρὶς βέβαια νὰ χάσουν τίποτα ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ τους μορφή. Καὶ ἓνα σύντομο ἀπολογισμὸ τῶν περιέργων αὐτῶν, καὶ ποιητικῶν παραδόσεων, σὰς δίνουμε στὸ ἄρθρο τοῦτο.

Ὁ πρῶτος λεγότανε Μελχιόρ καὶ εἶταν ἓνας γέρος μὲ μακρὰ καὶ ἄσπρα μαλλιά καὶ γένεια. Προσέφερε στὸ νεογέννητο τὸ χρυσάφι—σύμβολο βασιλείας. Ὁ χρυσὸς αὐτὸς εἶχανε τὰ τριάντα νομίσματα ποὺ ἔφερε ὁ Τερσίχ, ὑπὸ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὰ ὅποια ὁ Ἰωσήφ τὰ ἔδωσε στὸ θησαυροφυλάκιό τῆς βασιλείας τοῦ Σαββα ὡς τιμὴ τῶν ἀρματίων ποὺ χρησίμευσαν γιὰ νὰ ἀρματίσουν τὸ σῶμα τοῦ Ἰακώβ. Ἡ δὲ βασιλίσα τοῦ Σαββα τὰ χάρισε ἀργότερα στὸ Σολομῶνα.

Ὁ δεύτερος λεγότανε Γασπαρ. Εἶταν ἓνας ἀγένετος νέος, μὲ ροδοζόκινα μαγουλά. Τὸ δῶρο του ἦταν ὁ λίβανος—ποὺ ἐσήμαινε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶτανε Θεός.

Ὁ τρίτος, ὁ Βαλτάσαρ, ἓνας ἄντρας σοβαρὸς, κάπου σαράντα χρονῶν, προσέφερε σμύρνα—σημεῖον ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ἐμελλε νὰ πεθάνῃ..

Εἰς ἀντάλλαγμα αὐτῶν τῶν δῶρων, οἱ Μάγοι ἔλαβαν ἓνα ἀπὸ τὰ σπάρματα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ τοὺς τῶσε ἡ Παναγία, μὲ τὸ ἴδιον τῆς τὰ χεῖρα, γιὰ νὰ τοὺς χορηγεῖται καθὲς φορὰ ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ ποδεῖξουν τὴν ἀλήθεια τῶν ὁσων εἶδαν.

Καὶ ὅταν οἱ Λιγύπτιοι ἀμφισβήτησαν τὴν εὐλιχρίνειν τῶν λόγων τῶν Μάγων, ἐκείνοι τοὺς ἐφροτειναν ἓνα μέσο δοκιμασίας.

Ἄναψαν μιά μεγάλη φωτιά ὅπου οἱ ἄπιστοι ἐφροζαν τὰ ἱερά τους βιβλία—τὰ ὁποῖα ὁμοῦ ἐκάναν ἀμέσως. Μά ὅταν ἐφροζαν οἱ μάγοι τὸ σπάρμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ εἶδαν νὰ σηκώνεται ἀνάλαφρα πάνω στὶς φλόγες καί, μετὰ τὸ σβύσιμο τῆς φωτιᾶς, νὰ βροῖσεται ἀκόμα ἀνελάφω πάνω στὴ σάχητ..

Γασπαρ.

Βαλτάσαρ.

Μελχιόρ.

Αὐτὸ ὁλόκληρα χροῖνα ἐχρειάσθησαν οἱ Μάγοι, στὴν ἐπιστροφή, γιὰ νὰ κάνουν τὸν ἴδιον δρόμο ποὺ, ὅταν πῆγαν, τὸν ἔκαναν μέσα σ' ἓντεκα μονάχα μέρες. Τόσο μεγάλη καὶ ἀπεραντή εἶταν ἡ χώρα τοὺς καὶ τόσο μεγάλο εἶτανε τὸ ταῖμα τοῦ ταξιδιοῦ των !..

Καὶ ὅταν γύρισαν στὸν τόπο τους, στὶς Ἰνδίες, ἔγιναν ἀποστόλοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐχρῆσαν τὰ εἰδωλά τοῦ Μίθρα. Ὁπτόσο πέρασε πολλὴ καιρὸς ὅπου νὰ βαπτισθοῦν ἀπ' τὸν ἅγιο Θωμᾶ, τὸν ἀπόστολο τῶν Ἰνδιῶν. Ἀπαρνήθησαν τότε τὰ πλούτη καὶ τίς τιμῆς ποὺ εἶχανε καὶ ἐχειροτονήθησαν ἐπίσκοποι σὲ χῶρες ὅπου εἶτανε, πρῶτα, βασιλεῖς.

***

Ὁ Θεὸς τοὺς ἔκανε τὴ χάρι νὰ τοὺς καλέσει καὶ τοὺς τρεῖς μαζί κοντά του. Τὰ Χριστούγεννα τοῦ 69 μ. Χ., οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἅγιοι, ἔμαθαν πὸς ἐπρόκειτο νὰ πεθάνουν σὲ λίγο. Τὴν εἰδησὴ αὐτὴ τοὺς τὴν εἶπε τὸ λαίμαρον ἀστὴρον ποὺ τοὺς εἶχε ὀδηγήσει, ἄλλοτε, στὴ Βηθλεὲμ. Καί, τὰ χαράματα τῆς 1ης Ἰανουαρίου, ὁ Μελχιόρ, ποὺ εἶχε γράσει τότε στὰ 130 χρόνια, πέθανε πρῶτος, καὶ ἐτάφη ἀπὸ τοὺς δύο ἐπιζῶντας συντρόφους του. Ὑστερῶ ἀπὸ ἔξη μέρες, ὁ Βαλτάσαρ, ἡλικίας 109 ἐτῶν, κοιτάθηκε πρὸς τὴν Ἁγία Τράπεζα, ἐνῶ λειτουργοῦσε πρὸς τὴν Ἐπιφάνεια, ἀπ' τὸ δῶρον ἐνὸς εἰδωλολάτρου... Τὴ στιγμὴ ποὺ οὐδοθετοῦσαν τὸ πνεῦμα του στὸν τάφο τοῦ Μελχιόρ, ἐκεῖνος ζανε ἓνα ζήνυμα, σὰ νὰθελε νὰ κινή θέρμη γιὰ τὸν παλιὸ του φίλο καὶ συναθλητή..

Ἐξη μέρες πέρασαν. Καὶ ἦθε καὶ ἡ σειρά τοῦ Γασπαρ νὰ πεθάνει, μολονοὶ δὲν εἶτανε πάνω ἀπὸ 90 χρονῶν..

Καὶ ὅταν ἡ νεκρὴ κομὴ ὀδήγησε τὸν τελευταῖο Μάγο στὸ μαρμαροεῖδον κοιμητήριον οἱ πρῶτοι, οἱ παριστάμενοι εἶδαν τίς πόστες νανοῖνον μόνες τοὺς καὶ τοὺς δύο νεκροὺς νὰ σηκώνονται ὄρθιοι καὶ νὰ στέκονται δεξιὰ καὶ ἀριστερᾶ, γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν ἀδελφὸ τους.

***

Αὐτὴ εἶνε ἡ παράδοση τῶν τριῶν Μάγων μὲ τὰ δῶρα. Μά οἱ

Τὸ ταξίδι τῶν μάγων. (Πίναξ τοῦ Τζέιμς Τισσό).

διαφοροὶ λαοὶ δὲν τὴν παρεδέχθησαν ἔτσι ὅπως τὴν ἐζουσαν. Ὁ καθένας τὴν ἐτροποποίησε, ἀνάλογα μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του, μὲ τὴν ἀντιλήψιν του, μὲ τὸ βαθμὸ τῆς πίστεώς του καί, πρὸ παντός, μὲ τὸ περιβάλλον του. Καὶ οἱ ζωγράφοι, οἱ ὁποῖοι ἐμπνέονται πάντα—προεμῶν μάλιστα περὶ ἐπίτοιων θεμάτων—ἀπὸ τίς παραδόσεις τοῦ τόπου του ὁ καθένας, μᾶς ἔδωσαν ὡς τώρα ἀπειροὶα τύπων τριῶν μάγων, ποὺ διαφέρουν σημαντικῶς μετὰξὺ τῶν ἀπὸ τόπο σὲ τόπο καὶ ἀπὸ ἐποχὴ σ' ἐποχὴ.

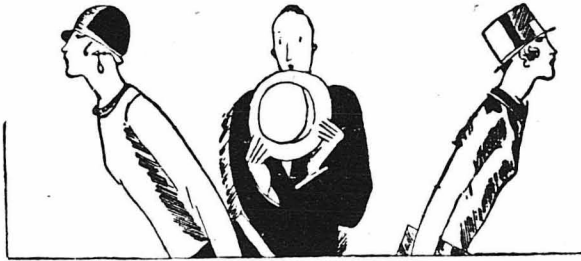
Μᾶς παρουσιάζουν λοιπὸν τοὺς Μάγους ὡς βέρβερους Ἠθίους, ὡς βασιλεῖς, φροδοίους, ὡς ποιγρηλας τῆς Ἀναγεννήσεως, ὡς μαθηματικούς καὶ ἀλχημιστάς, ὡς ἀεζοντάς του Μαροῦζου καὶ ὡς.. σουλτάνους τῆς Κωνσταντινουπόλεως !..

***

Κατὰ τὸ μεσαῖονα, ὁπότε τὸ Ρωμαῖκὸ Κράτος ἀποτελοῦσε ὁλόκληρον τὸν πολιτικῶν ζῶνον, ὁπότε στὴ γῆ ὀρθῶν μόνον ρωμαῖοι πολῖται καὶ βέρβεροι, φαντάζονταν τοὺς Μάγους ὡς βέρβερους. Τοὺς ἐφροσαν λοιπὸν φρογικο σοφὸν καὶ παρθικὸ παντελόνι, τὸ γνωστὸ σ' ἡμᾶς ὡς ἀναξυρῆς. Τέτοιους μᾶς τοὺς παρουσιάζει ἓνα ἀνάγλυφο σ' ἓνα βυζαντινὸ τάφο τοῦ Ε' αἰῶνος, ποὺ παριστάνει τὴ λατρεία τῶν Μάγων.

Κατὰ τὸ ἸΔ' αἶονα—σ' ἐποχὴ δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποῖαν ἄρχισαν νὰ σχηματίζονται τὰ μεγάλα μοναρχικὰ, φροδαρχικὰ κράτη—οἱ ζωγράφοι ἐφαντάζονταν τοὺς Μάγους σάν μονάρχας μὲ χρυσὲς καὶ πολυτίμες στολές, ποὺ πηγαιναν νὰ προσκυνήσουν ἓνα παιδί, σὲ μιά φάτνη ἀλόγων.. μὲ ὁλόκληρη ἀκολουθία ἀπὸ δούλους !..

Ὑστερα ὁμοῦ ἀπ' τὸ Μεσαῖονα, ἐρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς Ἀναγεννήσεως. Οἱ ζωγράφοι, ἀπεικονίζοντας τοὺς τρεῖς Μάγους, τοὺς βάζουν στὸ πρόσωπο τὰ χαρακτηριστικὰ εὐγενῶν ἢ σημαντικῶν ἀνδρῶν τῆς ἐπο-

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΠΟΤΗΡΙ

Του Goethe

Ζούσε την παλιά εποχή ένας ιππότης που ήταν χρόνια βλόκληρα ήραστευμένος με μιὰ ζούμια...

Πιστός και οι δύο στον έρωτά τους ζούσαν ευτυχείς και μόνοι στον κόσμο, ως την τελευταία στιγμή της ζωής τους...

Πρώτη επέθανε η ζούμια, με λίγες στιγμές πριν αφήσει στη ζωή τον ιππότη της, άνοιξε τα μάτια και του είπε, δείχνοντάς του ένα χρυσό ποτήρι :

— Πάρε αυτό το χρυσό ποτήρι, αγαπημένε μου... Είναι το μόνο δωρο που έχω να σου κάνω, πριν τα μάτια μου κλειστούνε για πάντα.

‘Ο ιππότης έπληξε το χρυσό ποτήρι, της έφίλησε με δάκρυα το χέρι κι’ έκειν’ έτσι πέθανε ευχαριστημένη μ’ ένα γλυκό χαμόγελο στο στόμα...

‘Από τότε ο ιππότης δεν άφησε απ’ τα χέρια του εκείνο το χρυσό ποτήρι. Πρωί, μεσημέρι και βράδυ, σ’ όλα τα γεύματά του, σ’ όλα τα γλέντια του το είχε πάντα κοντά του, και όσες φορές έβρινε απ’ το χρυσό αυτό ποτήρι της αγαπημένης του, τα μάτια του γέμιζαν από δάκρυα αναμνήσεων μιὰς αγάπης που δεν έβρινε ποτέ απ’ την ψυχή του...

‘Ετσι περνούσαν οι μέρες, οι μήνες, τα χρόνια, η ζωή, ως τη στιγμή που πλησίαζε να πάει κι’ ο ιππότης κοντά στην ψυχή της αγαπημένης του...

Μόλις προαισθάνθηκε το θάνατό του, ο ιππότης, έγραψε τη διαθήκη του στην οποία άφησε όλους τους πύργους του, όλους τους θησαυρούς, όλα τα υπάρχοντά του μόνο στους κληρονόμους της γενναίας του και σε κανέναν άλλον. Μα το χρυσό ποτήρι δεν τάφησε ποθενά, γιατί το κράτησε για τον εαυτό του...

Γιατί δεν μπορούσε ούτε να ζήσει, ούτε να πεθάνει χωρίς αυτό.

Και ο ιππότης, λίγες ώρες πριν πεθάνει, κάλεσε όλους τους φίλους του σ’ ένα πλοίο γεμάτο στον μεγάλο του πύργο που είχε κτισμένο κοντά στη θάλασσα...

Το φεγγάρι! κυλούσε ήρεμο, η θάλασσα γελούσε κάτω απ’ το φως του άνοιχτη και σιωπηλή, το δελτίνο είχε τελειώσει και ο ιππότης χαϊρέθηκε ένα — ένα τους καλεσμένους που έφραγαν...

‘Ο ‘Ιππότης βγήκε στον εξώστη του πύργου και κρατώντας το χρυσό ποτήρι ήπιε το τελευταίο κρασί που είχε μείνει στο τραπέζι...

‘Ηταν η τελευταία φορά που άγγιξε το χρυσό ποτήρι με τα χείλη του...

Στάθηκε λίγο κντάξτε άξομα μιὰ φορά τη θάλασσα και πέταξε το χρυσό ποτήρι στο ήσυχα νερά...

‘Ενας υπόκοφος κρότος άκούστηκε στο νερό... και το ποτήρι χάθηκε στο βυθό της θάλασσας. ‘Ο ιππότης δεν έβλεπε ούτε μιὰ λέξη, αλλά γύρισε πίσω στο δωμάτιό του, έβλεπε σε μιὰ πολυθρόνα κι’ άπεκοιμήθηκε...

Το πρωί που οι ύληρτες ήρθαν να τον ξυληθούν, όπως πάντα, δεν τον βρήκαν ποθενά...

Έβλεπε χαθή κι’ αυτός βαθειά στο ή θάλασσα μαζί με το χρυσό ποτήρι της αγάπης του.

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μια πρωτότυπη πρόταση γάμου

Στο ‘Αμερικανισμό περιουσιών «Ήλιος» της Νέας Υόρκης, δημοσιεύθηκε τελευταίως η ακόλουθη πρόταση γάμου :

- 1) ‘Ο μεσήλικς κύριος Ουίλλιαμ Χέρντεν, έχων εισόδημα τριακοσίων χιλιάδων δολλαρίων τον χρόνο, ζητεί σύζυγον από τους εξής όρους :
- 1) Να έχη ηλικίαν από 30—40 έτων.
- 2) Να γνωρίζει όλγία γράμματα.
- 3) Να μη ξέρη μουσική.
- 4) Να είναι ζωντοχώρα να έχη το διαζύγιό της μαζί μ’ ένα πιστοποιητικό καλής διαγωγής απ’ το πρώτο της σύζυγο !
- 5) Να μιούζει άσχετά με την παρατεθειμένη φωτογραφία γυναικός, η όποία είναι άποζαμία ενός περιουσιού, και άποτελεί τό... ιδεώδες του πλουσιού εισοδηματιού και :
- 6) Να είναι λίγο έλαττωματική στο δεξιό ποδάρι, γιατί το ίδιο συμβαίνει και με τον ύποψηφιο γαμπρό, ο όποιος ζουσαίνει έλαφρό από πενταστίας.

Τώρα θα ρωτήσετε ποιές νύφες άπήνησαν ; Μέσα σ’ ένα μήνα ο ύποψηφιος κύριος Χέρντεν έλαβε 300... μόνο έπιστολές διαφρόνων άμερικανίδων που μετά μεγάλη προθυμία δηλώνουν, ότι δεχόνται να παντρευτούν... άσύζητητέ τον έκκεντριζό αυτόν Κροίσο.

***

Δένδρο γιγάντιο

‘Ενα δέντρο που ζούηκε τελευταία στην Καλλιφορνία είχε ύψος 75 και περιφέρεια 25 μέτρων. Σε μιὰ μέρη μονάχα ο φλοιός είχε πάχος ενός μέτρου. Το δέντρο είχε όγκο 250.000 κυβικών ποδών το δε ξύλο του ήταν στερεώτατο. ‘Όσο για την ηλικία του ξεπερνούσε τρεις και παραπάνω φορές, τον Μιουσσόλα’ ήταν δηλαδή 3.100 έτων.

***

‘Η Βιβλιοθήκη των Παρισίων

‘Η ‘Εθνική Βιβλιοθήκη των Παρισίων περιέχει 2 εκατ. έντυπα (όζωτο φορές δηλαδή περισσότερα από της δικής μας) 200.000 χειρόγραφα, τρία εκατ. χαλκογραφίες και παραπάνο από μισό εκατ. χάρτες, εικόνες, σχέδια και τα λοιπά. ‘Εχει δε έκτός αυτού και πλουσιώτατα μουσειά άρχαιότητων και νομισμάτων.

*

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ένα χαρακτηριστικό ανέκδοτο του τέως Πρωθυπουργού και ήδη ύπουργού των ‘Εξωτερικών, κ. Μιχαλακοπούλου :

‘Όταν κατά πρώτον εξελέγη βουλευτής εις τας Πάτρας κατά το 1909 ο κ. Μιχαλακοπούλος άποφάσισε να περιοδεύη τον Νομόν και να εύχαριστήσει τον λαόν, διά την τιμήν που έκαμε να τον αντιπροσωπεύση.

Μετ’ αυτού μετέβησαν και άλλοι από τους εκλεγέντας βουλευτάς και το «τέκνον του λαού» ο περίφημος Γκλαβάς. Στην πρώτη πόλι που έτίηαν ήσαν η ‘Αμαλιάς, όπου όμυλινεν ώραία ο κ. Μιχαλακοπούλος, μίλησε κατόπιν και ο Γκλαβάς, όστις μεταξ’ των άλλων ελε και τα εξής :

— «... Θά μεταφέρω τον άγώνα εις τας όδους, θά γίνω λαϊκός Εισαγγελεύς και έν τέλει θά στήσω την λαμητόμον διά τον τύραννον (έννοουσε τον Βασιλέα Γεώργιον). ‘Ο κ. Μιχαλακοπούλος τον παρετήρησεν.

— Δέν είναι σωστά πράγματα, αυτά που λες κ. Γκλαβά. ‘Η παύση ή περιοδευσε μόνος σου και λέγε ότι θέλεις. ‘Απ’ εκεί ξεκίνησαν εις τον Πύργον.

Πάλι από το μπαλκόνι, λίγο εκεί πέρα ο Γκλαβάς.

— «... Θά άμυνθώ ύπέρ των λαϊκών δικαιωμάτων, έμπομπούνεις, έν ανάγκη θά φέρω τον άγώνα και εις τας όδους και δέν θά διαστάω να πέσω ύπέρ του λαού. Σας έξορκίζω μόνον, να μη με κλάψετε άν πέσω !...»

Σάν τελείωσε τον λόγο, πάλι τον παρετήρησεν ο κ. Μιχαλακοπούλος.

— Βρε άδελφέ Νιόνιο, πάλι θάλασσα τά έκαμες.

Και ο Γκλαβάς, στρεφόμενος προς αυτόν.

— Είσαι παράξενος άνθρωπος, το κατάλαβες ; του έβλεπε. Λέω να σκοτώσω, δέν μ’ άφίνεις, λέω έβλεπα να σκοτωθώ εγώ, δέν σου άρρσει. ‘Επί τέλους τι θέλεις, χύρι με πώ ;...

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΛΟΙ

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ “ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ,,

Μεταξύ της άλλης εκλεκτής Χριστουγεννιάτικης ύλης που περιέχει είναι και τα εξής : «Κόκκινα Χριστουγεννα» διήγημα από τη Γαλλική επανάσταση, «Μια Χριστουγεννιάτικη ιστορία» του Δοστογιέφσκυ, «Τί ύρω απ’ το Χριστουγεννιάτικο Δέντρο» Σουηδικού διήγημα, «Τι τρώνε οι Λαοί τα Χριστουγεννα», «Χριστουγεννιάτικο θρύλλοι», διηγήματα του Φαρφάρ, Πιέρ Μιλ, Ρονό, κλπ. Θαύμα ύλης και έμφανίσεως.